

Tale ved Roberta Metsola, formand for Europa-Parlamentet
Europa-Parlamentet, Strasbourg,
den 16. juli 2024

Kære kolleger,
kære europæere

Det er med ydmyghed og ansvarsbevidsthed, jeg modtager den tillid, som I har vist mig ved at lade mig fortsætte min gerning som formand. Hver dag vil jeg stræbe efter at gøre mig fortjent til jeres tillid til mig og til dette Parlament.

Parlamentet vil også fortsat tilhøre alle EU's borgere. Vi må i fællesskab kæmpe for en håbets politik, for den europæiske drøm, for løftet fra generationerne før vores egen, som endnu ikke er indfriet.

Efter to et halvt år er det fortsat mit ønske, at folk skal genvinde troen på og begejstringen for vores projekt. Troen på, at vi kan gøre vores fælles område mere sikkert, mere retfærdigt og mere lige. Troen på, at vi er stærkere og bedre, når vi står sammen. Troen på, at vores Europa er for alle.

At det er et Europa, der husker, som tager ved lære af tidligere kampe og anerkender de mange, der gik i brechen for de idealer, som vi nogle gange tager for givet, for alle dem, der blev fordrevet, forsvandt, for dem, der trodsede kampvogne og kugler på vejen bort fra den totalitarisme, der længe havde underlagt sig store dele af Europa, for alle dem, der troede på en bedre fremtid og turde drømme. Vores Europa skal være ét, som Adenauer, Mitterrand, Wałęsa, Fenech Adami, Havel, Veil, Falcone og Borsellino alle ville være stolte af.

Et Europa, der holder dem og vores fælles historie i ære. Og der er ikke noget sted, der bedre end Strasbourg, Europa-Parlamentets hjemsted, dette levende symbol på forsoning, egner sig til at mindes fortiden og skabe fremtiden.

Vores Europa skal blive et Europa, der er tilgængeligt for alle, og som alle ikke blot føler sig som en del af, men også føler ejerskab til. Polarisering i vores samfund har ført til mere konfrontatoriske politikker, ja endog politisk vold, og til lette løsninger, der splitter vores samfund i et "vi" og et "de". Vi er nødt til at gøre op med denne nulsumstankegang, som har ekskluderet folk, som får folk til at vende sig væk, og som ansporer til vrede og had i stedet for at indgyde håb og tro. Vi indser, at man med den slags politiske genveje ikke når frem til brugbare løsninger.

Denne institution står for det modsatte. Den ønsker at opbygge i stedet for at nedbryde. Den er ikke bange for at vælge en vanskelig kurs. Den formår, og den tør at bruge sin stemme til fællesskabets bedste. Den er autokratiets modsætning. Den sætter alle kræfter ind for at forsvare

retsstaten. Den forstår, hvor vigtigt det er med et Europa, hvor alle virkelig er lige. Ikke en lighed, hvis formål er at gøre alle ens, men en lighed, der giver alle mennesker samme mulighed for at udnytte deres potentiale. En lighed med hensyn til muligheder, der anerkender vores forskelle og ser de forskellige sprog, kulturer og historier, der kendetegner os som europæere, som en styrke.

Det er takket være den styrke, vi kan sikre, at de love, vi vedtager her, fungerer for befolkningen i alle landsbyer og byer og på alle øer i vores Union. Vi skal være den stemme, der sikrer, at alle vores politikker fungerer – og fungerer godt – for såvel unge, familier, landbrugerne og industrien.

Vi bærer et fælles ansvar for at gøre Europa til et bedre sted end det, vi overtog. Og vi vil gøre Europa til et bedre sted ved at skabe en ny sikkerheds- og forsvarsmæssig ramme, der tilgodeser borgernes sikkerhed og yder modstand mod de ekspansionistiske drømme, som diktatorer i vores nærområde er opfyldt af. Der overvinder de hybride trusler, vi til stadighed står over for. Der beskytter Europa. Der forsvarer vores strategiske autonomi. Der opretholder freden. Der forstår, at den trussel, vi står over for, er helt reel.

Vi vil gøre Europa til et bedre sted ved at styrke dets konkurrenceevne kraftigt: uddybe det indre marked, sikre kvalitetsjob, indgå globale handelsaftaler, fuldføre vores bank- og kapitalmarkedsunion og fastsætte gennemførlige mål for industrien. På den måde sikres det, at europæiske virksomheder bliver i Europa, og at vi kan investere i vores unge, i forskning, uddannelse og kultur, i vores samfund og i resten af verden: ved at forenkle og skære ned på unødvendigt bureaukrati, der presser mennesker og arbejdspladser til at forlade Europa. De succeser, som borgerne husker bedst, er de gange, hvor Europa har forenklet deres tilværelse.

Vi vil gøre Europa til et bedre sted ved at levere virkelige løsninger på klimaområdet. Europa har en stolt arv, og jeg er overbevist om, at vi kan bevare vores førerrolle i verden og finde en måde, hvorpå vi kan indfri vores målsætninger på en måde, så ingen tabes, og hvor bæredygtig udvikling går hånd i hånd med beskyttelsen af vores miljø og naturarv. Begge dele er muligt.

Vi vil gøre Europa til et bedre sted, hvis vi formår at styrke dets sociale søjle. Hvis vi giver folk håb og værdighed. Hvis pensioner og lønninger lever op til de sociale forventninger. Fremgang er ikke mulig, hvis vores unge ikke kan leje – endsige købe – et sted, de kan kalde deres eget. En europæisk boligkrise truer, og hvis vi skal afværge den, har vi brug for de rette værktøjer – også på europæisk plan.

Vi vil gøre Europa til et bedre sted, hvis det endelig lykkes os at gennemføre en ordentlig migrations- og asyllovgivning, der omfatter den nødvendige grænseforvaltning, herunder en tilbagesendelsespolitik, og som først og fremmest er menneskecentreret. Der sikrer, at ingen mødre fremover vil se sig nødsaget til at aflevere deres børn i skrøbelige både i hænderne på kriminelle menneskesmuglere. Der sikrer, at Europa formår at leve op til sin historie og stolte arv.

Vi vil gøre Europa til et bedre sted, hvis vi er i stand til at udnytte de muligheder, som den digitale tidsalder rummer, og som kunstig intelligens tilbyder. Vi skal være frontløbere, så vi kan høste fordelene og afbøde konsekvenserne af desinformation. Vi har let adgang til alverdens viden, men folk føler sig alligevel mere ensomme end nogensinde før. Det viser, hvor vigtigt det er, at Europa også tilbyder fællesskab.

Vi kan ikke gøre Europa til et bedre sted, hvis folk stadig ikke kan være de personer, som de ønsker at være, og elske dem, de ønsker at elske, hvor som helst i Europa. Hvis vi ikke fjerner alle de barrierer, der forhindrer personer med handicap i vores Union i at have de samme muligheder i livet som alle andre. Hvis vi ikke formår at bekæmpe forskelsbehandling eller dæmme op for stigende antisemitisme eller islamofobi. Hvis had og vold vedbliver at være en drivkraft for store dele af vores politiske diskurs. Vi må skabe et Europa, hvor alle føler sig hjemme, og hvor piger som Coco fra Irland er beskyttet mod deres plageånder.

Europa bliver ikke et bedre sted, hvis der er for mange kvinder, som stadig ikke kan føle sig som en del af det. Der er stadig for mange kvinder i Europa, der bliver misbrugt, slået og myrdet. For mange kvinder, der stadig må kæmpe for deres rettigheder. For mange kvinder, der stadig tjener færre penge end mænd for det samme arbejde. For mange kvinder, der stadig føler sig bange. Dette Europa skal også være for dem.

Vi kan opbygge det Europa, som Simone Veil og Nicole Fontaine drømte om. Det Europa, som Marie Skłodowska-Curie ikke kunne udnytte fuldt ud. Det Europa, som Giulia, Pelin, Ana Vanessa, Daphne og mange af deres medsøstre aldrig skal komme til at opleve. Vi vil gøre det for dem – alle dem, der er forhindret i at ytre sig, og alle dem, der kommer efter os.

Jeg ved, at vi sammen vil efterlade Europa i en bedre tilstand, end vi overtog det i. Jeg ved, at når verden betragter dette Parlament, vil de se en institution, som forsvarer rettigheder, beskytter journalister og værdsætter frihed og ser det som sin rolle at være en ledestjerne for demokrati verden over.

For 70 år siden sagde Alcide de Gasperi: "Bestræbelsen på enhed går som en rød tråd gennem historien. Lad os tale, lad os skrive, lad os klø på, lad os aldrig unde os selv et pusterum, lad altid Europa beholde den vigtigste plads i vores tanker." Jeg tilslutter mig hans ord, som vi skal tage med os gennem hele denne valgperiode.

Kære venner, vi har lært, at vi aldrig kan tage demokratiet for givet. Vi har set, at alt for mange betragter vores europæiske værdier som en trussel. Det er en etiket, som autokrater har tildelt os, og som vi fortsat vil bære med stolthed.

Den russiske angrebskrig mod det suveræne Ukraine står fortsat øverst på vores dagsorden. Jeg rejste til Kyiv som jeres repræsentant ved krigens udbrud. Det var et besøg, der tilførte Parlamentet nye impulser, ny synlighed og indflydelse. Vores institution var med til at rette det politiske spotlys mod nødvendigheden af at støtte Ukraine, og dét lys er folk afhængige af, at vi fortsat lader skinne så stærkt som muligt.

Vi vil blive opfordret til at gøre mere, og vi skal være parate til at gå videre, end hvad der er behageligt, og gøre det, som er nødvendigt. Vi gør det, fordi Europa skal stå for frihed og fred: en virkelig fred med retfærdighed, med værdighed og med frihed. Fordi vi i Europa forstår, hvordan tilsyneladende uoverstigelige splittelser kan overvindes.

Dette skal også være ledetråden i vores reaktion på konflikten i Mellemøsten, hvor vi selv midt i krigens forvirring fortsat skal være menneskelighedens talerør og presse på for at standse voldscyklussen, som nedarves til næste generation, for en tostatsløsning, varig fred og frigivelse af de gidsler, der stadig sidder i fangenskab.

Det er den opgave, som vi skal holde os for øje netop nu, hvor vi passerer et trist jubilæum: 50-året for et kunstigt opdelt Cypern. Vi skal være den generation, der formår at finde en vej fremad inden for rammerne af FN-planen. Vi må langt om længe lukke dette mørke kapitel i Europas historie ved hjælp af en holdbar løsning, som er forenelig med Sikkerhedsrådets resolutioner og vores europæiske værdier.

Det er dette forsvar for vores fælles menneskelighed, der får os til at stå sammen med Afghanistans kvinder, der lever under et forfærdeligt pres, med unge kvinder og studerende på Irans gader, med Svjatlana Tsikhanouskaja, de uretmæssigt fængslede og bevægelsen for et frit og demokratisk Belarus, med de modige yazidiske piger, som fortsætter kampen, med Julija Navalnaja, der holder fanen højt, med alle de mennesker rundt om i verden, der bliver ved at trodse tåregassen, som regner ned over dem, når de vifter med EU-flaget.

Det er, hvad Europa betyder verden over. Det er det Parlament, som verden ser, og som vi alle er så stolte over at tjene. Det er det parlamentariske diplomati, som vil komme til at spille en afgørende rolle, når vi skal forsvare multilateralismen og forberede udvidelsen af Den Europæiske Union. Europa skal være klar til at række hånden ud til Ukraine, Moldova og Georgien og til de lande på Vestbalkan, der alt for længe er blevet nægtet fremskridt, og støtte dem, mens de hver især følger deres egen kurs på grundlag af en tilgang, som sikrer overholdelse af de nødvendige kriterier. Vi skal være parate til denne nye verden og denne nye virkelighed. Og sammen vil vi blive parate.

Kære kolleger, for at forny vores engagement i Europa må vi – som det blev udtrykt af Karol Wojtyła, den store europæiske helgen fra Krakow – "ikke være bange". Ikke være bange for at

byde autokrater trods. Ikke være bange for at leve op til vores løfter. Ikke være bange for at forsvare Europa. Ikke være bange for at fortsætte arbejdet med at opbygge en Union, der fungerer for os alle.

I 2016 skrev Jonathan Sacks: "En håbets politik er inden for rækkevidde. Men for at skabe den bliver vi nødt til at finde måder, som vi kan styrke familier og lokalsamfund på, opbygge en kultur med kollektivt ansvar og insistere på en økonomi, der tilgodeser almenvellet. Det er ikke længere et spørgsmål om partipolitik. Det er selve den frihed, som Vesten har kæmpet så længe og hårdt for, der er på spil. Vi er nødt til at opbygge en overbevisende fortælling om håb, der taler til os alle og ikke bare nogle af os, og det er på tide at begynde."

Kære venner, vi kan tage kontrollen over fortællingen om vores store Union tilbage. Vi kan inspirere nye generationer af europæere. For Europa er håb. Europa er overbevisning. Europa er os alle. Europa er stadigvæk svaret.

Vive l'Europe!